

РЕШЕНИЕ

№ 1553

гр. София, 10.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9014** по описа за **2021** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на инж.П. Н. – и.д. началник ОСЗ „Източна“ към Областна дирекция „Земеделие“ С.-град против Решение № 20114111/12.05.2021г на СРС , 85 - ти състав постановено по гр.дело №64825/20г на същия съд , с което е отменено Решение , взето с протокол №407/26.11.2020г на ОСЗ Източна , издадено по заявление № 407/26.02.1992г от наследниците на Д. Г. Ц. и е върнал преписката на адм.орган за ново произнасяне , съобразно мотивите на решението. В касационната жалба се сочи ,че подаденото заявление № 407/26.02.1992г от наследниците на Д. Г. Ц.,с което по реда на чл.11 ал.1 от ЗСПЗЗ е поискано възстановяване на процесния имот е препратено по компетентност на СО,за разглеждането му като искане за отмяна на отчуждаването на същия имот по реда на Закона за възстановяване собствеността върху някои отчуждени имоти по Закона за териториално и селищно устройство, Закона за плановото изграждане на населените места, Закона за благоустройство на населените места, Закона за държавните имоти и Закона за собствеността. Твърди се ,че по това заявление е налице произнасяне на Кмета на Столична голяма община ,видно от Отказ № РД-54-754/08.06.1994г / л.89 от делото / . Прави извод ,че още тогава органа по ЗСПЗЗ /Поземлена комисия/ е преценила ,че не е компетентна да разгледа искането, тъй като имота на ответниците не е бил отнет от собствениците му на някоя от хипотезите на чл.10 ал.2-7 от ЗСПЗЗ , а е

отчужден по ЗПИНМ и с произнасянето на компетентния орган с Отказ № РД-54-754/08.06.1994г,реституционния процес по отношение на последния е приключил. Счита ,че единствено в случай ,че произнасянето на кмета на СГО - Отказ № РД-54-754/08.06.1994г бъде отменен , поради това че отчуждаването не е проведено според изискванията на ЗПИНМ отм. И преписката върната в ПК за произнасяне , последната е компетентна да се произнесе , каквито обстоятелства не били налице в случая. Приемайки обратното би се стигнало до повторно произнасяне по заявление № 407/26.02.1992г от наследниците на Д. Г. Ц. ,след като има влязъл в сила административен акт ,на друг компетентен орган и ОСЗ понастоящем нямала правомощия да се произнася.Иска се отмяна на Решение № 20114111/12.05.2021г на СРС , 85 - ти състав постановено по гр.дело №644825/20г на същия съд и отхвърляне на жалбата на Г. тодоров И. и Е. Л. Л. срещу Решение , взето с протокол №407/26.11.2020г на ОСЗ Източна.Пренедират се разноси.

В съд.заседание касатора се представлява от адв. С., която намира оспореното решение на СРС за неправилно и незаконосъобразно и моли да се отмени. Прави възражение за прекомерност на адв.хonorар на ответниците.

Ответниците по касация – насл.на Д. Ц. се представляват от адв. К. ,моли касационната жалба да се остави без уважение,с аргументи идентични с тези от отговора по касационната жалба.

Представителя на СГП намира касационната жалба за основателна и счита, че ОСЗ Източна не е компетентния орган да се произнесе по същество на преписката.

Настоящия VI ти касац.състав , като съобрази събраните от СРС доказателства и становищата на страните по делото ,намира за установено следното от фактическа и правна страна :

Предмета на производството пред СРС , 85-ти състав е бил протоколно решение №407/26.11.2020г на ОСЗ Източна , издадено по заявление № 407/26.02.1992г от наследниците на Д. Г. Ц.,с което ОСЗ Източна прекратява производството по възстановяване правото на собственост върху нива в м.“К.“,заявена под №1 с площ 7.500дка,имот пл.№4664 ,кад.л.504 по Кадастралния план на м.“Напоително поле“,емисия 1939г. Изложените от адм.орган мотиви са : „В изпълнение на указанията дадени с Решение №170333 /18.07.2019г ,26 ти състав по гр.дело №21021/2018г , което е влязло в сила на 26.11.2019г са изискани от страна на ОЗС Източна и получени от съотв.институции документи ,от които се установило следното :

Съгласно Заповед № 427/20.03.1952 г. на Министерството на комуналното стопанство и благоустройството и Протокол от 07.08.1952 г. от заседание на оценителна комисия по ППЗПИНМ, имотът е включен в регулационния план на [населено място] и е отчужден за мероприятие на МНО. Със съдебни решения на Софийския градски съд, адм. отделение, Шб състав, по адм. д. 279/2001г. и на Върховния административен съд, четвърто отделение, по адм. 2966/2011г. е отказана отмяна на отчуждаването на имота по реда на ЗПИНМ, като е прието, че имотът е отчужден при спазване на изискванията на последния закон. На основание цитираните документи и по аргумент от чл. 10, ал.4 от ЗСПЗЗ, ОСЗ не е компетентния административен орган, който може да се произнесе валидно относно възстановяване правото на собственост върху описания по-горе имот по реда на ЗСПЗЗ. Решение № 407/25.02.2015 г. на бившата ОСЗ П. е постановено от административен орган, извън кръга на неговата компетентност, от което следва, че същото е нищожно.

Имотът е отчужден за нуждите на МНО по реда на ЗПИНМ, мероприятиято е реализирано. С Решение № 894/29.10.2012 г. на Министерски съвет имотът на МНО е предоставен за безвъзмездно управление на Министерство на икономиката, енергетиката и туризма. Обявен е за частна държавна собственост и е внесен в капитала на [фирма]. На основание направените констатации, имотът е отчужден по друг ред, различен от реда на ЗСПЗЗ и ОСЗ Източна не е компетентна да се произнася с административен акт“ .

За да отмени оспореното пред него протоколно решение №407/26.11.2020г на ОСЗ Източна , издадено по заявление № 407/26.02.1992г от наследниците на Д. Г. Ц., районния съд е приел, че вместо да изпълни указанията на съда дадени в предходно решение № 170333/18.07.2019г , постановено по гр.дело № 2101/2018г на СРС, 26-ти състав, адм.орган не е постановил акт , с който отказва респ. възстановява собственост , а е прекратил производството по преписката , приемайки че е извън компетентността й да се произнесе, което е незаконосъобразно. Цитират се разпоредбите на чл.31 и сл. От ЗСПЗЗ и чл.60 ал.6 т.1 от ППЗСПЗЗ, съгласно които именно ОСЗ е органа компетентен да се произнесе по възстановяване респ. отказ да бъдат възстановени земи в.т.ч и процесния имот.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществени процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. В тази връзка и след извършване на служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение № 20114111/12.05.2021г на СРС , 85 - ти състав постановено по гр.дело №64825/20г на същия съд е валидно и допустимо –постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Крайния извод , до който е достигнал съдът за незаконосъобразност на протоколно решение №407/26.11.2020г на ОСЗ Източна е правилен , доколкото с прекратяване на адм.производство , започнало по подаденото заявление № 407/26.02.1992г от наследниците на Д. Г. Ц., за възстановяване на процесния имот, по реда на чл.11 ал.1 от ЗСПЗЗ е останало висящо производството по чл.14 ал.7 от ЗСПЗЗ.

Първоинстанционния съд не е проследил хронологично събитията / с 30 годишна давност / от подаване на заявление № 407/26.02.1992г от наследниците на Д. Г. Ц. до постановяване на оспорения пред него адм.акт / протоколно решение №407/26.11.2020г на ОСЗ Източна / и не е определил вярно вида на производството , което се е развило пред него.

Съгласно чл.56 ал.4 от АПК „ Актът за прекратяване на производството може да се обжалва по реда на глава десета, раздел IV“ т.е следвало е да се разгледа от районния съд в закрито заседание и да се произнесе с определение. Този пропуск , обаче не е съществен според настоящата инстанция, тъй като разглеждайки делото в открито съдебно заседание , упражняването на процесуалните правата на страните са защитени в по-голяма степен.

Основния мотив на първоинстанционния съд , изложен в решение №

20114111/12.05.2021г на СРС , 85 - ти състав постановено по гр.дело №64825/20г на същия съд ,касае неизпълнение на указанията дадени в решение № 170333/18.07.2019г ,постановено по гр.дело № 2101/2018г на СРС,26-ти състав ,като е преповторил същите ,връщайки преписката на адм.орган за ново произнасяне. С оспореното пред настоящата инстанция решение на СРС , ОСЗ – Източна е задължена да постанови решение за възстановяване на собствеността на процесния имот или да откаже реална реституция ,ако са налице пречки за това. Тези указания са неправилни и са в резултат на незадълбочен анализ на доказателствата по делото.

Действително решение № 170333/18.07.2019г ,постановено по гр.дело № 2101/2018г на СРС,26-ти състав е влязло в законна сила и указанията , които съдът е дал , следва да се изпълнят от страната ,задължена за това. Същото не е предмет и на настоящия съдебен контрол ,но не следва да се пренебрегва факта, че с горесцитираното съдебно решение, 26-ти състав е отменен адм.акт по чл.14 ал.7 от ЗСПЗЗ и е дължал произнасяне във връзка с това производство. Влезлия в сила административен акт-Решение № 407 / 25.02.2015 г. на ОСЗ "Източна " / стр.226 от делото / ,с което се признава правото на собственост е изменен по реда и условията на чл. 14, ал. 7 ЗСПЗЗ с Решение № 407/23.02.2018г / стр.202 от делото /. Съгласно тази нормативна разпоредба, "при откриване на нарушения на този закон и на ППЗСПЗЗ, на нови обстоятелства или на нови писмени доказателства от съществено значение за постановяване на решението по ал. 1, в срок до една година от откриване на нарушенията, на новите обстоятелства или на новите писмени доказателства, но не по-късно от три години от влизането в сила на плана за земеразделяне или от постановяването на решението на общинската служба по земеделие по ал. 1, т. 1, министърът на земеделието, храните и горите по своя инициатива или по искане на заинтересуваните лица отменя решението на общинската служба по земеделие или разпорежда на общинската служба по земеделие да го измени. Този ред не се прилага, когато за същите земи има влязло в сила съдебно решение" т.е това е извънреден способ за отмяна или изменение на влязъл в сила адм.акт по аналогия на чл. 99 АПК. В конкретния случай ,отменяйки акта по чл.14 ал.7 от ЗСПЗЗ ,районния съдия ,председателстващ 26 състав е дал указания за произнасяне на ОСЗ Източна ,в хипотезата на чл.11 ал.2 т.2 вр. С ал.4 от ППЗСПЗЗ т.е в процедура за възстановяване правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии въз основа на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 и чл. 13а.,а не се е произнесъл по предмета на развилния се пред него спор. С това оставя висящо производството по чл.14 ал.7 от ЗСПЗЗ,тъй като акта с който адм.орган се е произнесъл в това производство – Решение № 407/23.02.2018г е отменен от 26 ти състав на СРС. Това обстоятелство не е съобразено и от настоящия 85 ти състав на СРС ,чието решение е предмет на настоящето обжалване.

Няма как да се пристъпи към възстановяване на собствеността в стари реални граници на имот , каквито са указанията на съда , без преди това да е изяснено признава ли се правото на собственост върху процесната земя или не. Съдът приема за безспорно установен и неподлежащ на доказване факт ,че действително нивата притежавана от наследодателя на ответниците в настоящия процес / съгл.документ за собственост от 1915г – стр.668 от делото / е била отчуждена с указ на Ц. Б. III от 05.01. 1942г /522 от делото / за нуждите на войската.

В настоящия казус наследниците на Д. Г. Ц. са подали заявление № 407/26.02.1992г до ПК /стр.690 от делото на СРС / до О. С. общ.С. ,където на първи ред е посочен

процесния имот от 7.5 дка нива в м. „К.“. С протокол № 407/ 17.10.1995г / стр.676 от делото на СРС/ ПК С. е отказала да се произнесе по отношение на част от заявените ,с горното заявление имоти ,като срещу всеки имот е посочила основанията за това. Срещу процесния е отбелязано „ ..е отчужден за МНО“ С молба от 27.11.1997г до ПК С. , наследниците на Д. Ц. са поискали да се преразгледа горното решение досежно посочените в него имоти. Така се стига до втори отказ да се признае правото на собственост върху процесния имот ,тъй като е в процес на съдебна процедура и ПК няма основание за преразглеждане. Видно от съдържащият се в кориците на делото отказ на искане за отмяна на отчуждаване на недвижим имот № РД-54-754 /08.06.1994г на Столична голяма община / стр.180 от делото / е, че едновременно с производството по ЗСППЗ ,се е развило и приключило производство по чл.1 от ЗАКОН за възстановяване собствеността върху някои отчуждени имоти по Закона за териториално и селищно устройство, Закона за плановото изграждане на населените места, Закона за благоустройство на населените места, Закона за държавните имоти и Закона за собствеността . Отчуждителната процедура по горепосочения ЗВСНОИ е приключила,напълно с потвърждаване на отказ на искане за отмяна на отчуждаване на недвижим имот № РД-54-754 /08.06.1994г на Столична голяма община с решение №15425 /23.11.2011г по адм.дело №2966/2011г на ВАС / стр.70 и сл.от делото / . След влизане в сила на решението на ВАС , с което е потвърден отказа на СГО за отмяна на отчуждаването на процесния имот по ЗВСНОИ е постановено решение №407/04.04.2012г на О. П. / стр.431 и сл. От делото / ,с което адм.орган се е произнесъл отново по заявление №407/26.02.1992г / на практика се е стигнало до възобновяване на производството по това заявление / ,като е отказал да възстанови правото на собственост в съществуващи стари реални граници. Последното е отменено с решение от 13.08.2014г по гр.дело № 27287/2012г на СРС / стр.484 от делото / и преписката върната за ново разглеждане от адм.орган, за произнасяне по реда на чл.11 ал.2 т.2 във вр. С ал.4 от ППЗСПЗ. На база това съд.решение е постановено Решение № 407/25.02.2015г ,с което се признава право на собственост на наследниците на Д. Г. Ц. в стари реални граници на имот –нива от 7.500 дка в м.„К.“ земл.на С.. Същото е влязло в законна сила на 30.03.2015г . В срока по чл.14 ал.7 от ЗСППЗ и на основание постъпили в МЗХГ писма от ОД“Земеделие“ С. –град ,Министъра на земеделието открива допуснати нарушения при прилагането на ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ и разпорежда на ОЗЗ П. да преразгледа и измени горепосоченото Решение № 407/25.02.2015г в частта му по т.1 , а именно досежно процесния имот. Във връзка с това е издадено Решение № 407/23.02.2015г, с което ОСЗ П. отказва да възстанови правото на собственост на наследниците на Д. Г. Ц. в стари реални граници на имот –нива от 7.500 дка в м.„К.“ земл.на С..

Без да е налице признаване на право на собственост в стари реални граници ,не би могло да се пристъпи към възстановяване на собствеността, в хипотезата на чл.11 ал.2 т.2 във вр. С ал.4 от ППЗСПЗЗ.

Ето защо , отменяйки Решение № 407/23.02.2015г, районния съдия , председателстващ 26 ти състав е дал погрешни указания за изпълнение, които реално не са изпълнени от органа , издавайки оспореното пред въззивната инстанция по настоящето дело, протоколно решение №407/26.11.2020г на ОСЗ Източна , издадено по заявление № 407/26.02.1992г от наследниците на Д. Г. Ц..

Като не съобразил фактите и обстоятелствата по делото и безкритично е преповторил указанията на предходния състав,се е стигнало до неправилно приложение на закона

,обулавящо незавършена процедура по чл.14 ал.7 от ЗСПЗЗ. Според настоящия касационен състав ,следва да се приключи процедурата по чл.14 ал.7 от ЗСПЗЗ , съобразявайки основанията посочени в самото Решение № 407/23.02.2015г. С оглед на това следва да се отмени Решение № 20114111/12.05.2021г на СРС , 85 - ти състав постановено по гр.дело № 644825/20г на същия съд,в частта с която преписката се връща на адм.орган за ново произнасяне съобразно мотивите дадени в решението на СРС и се постанови такова , с което се връща приписката на ОСЗ Източна , с указание да се постанови ново решение по чл.14 ал.7 от ЗСПЗЗ.

Предвид изхода на спора касатора ще следва да заплати на ответниците разноски в размер на 500лв

Водим от горното , шести касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 20114111/12.05.2021г на СРС , 85 - ти състав постановено по гр.дело №64825/20г на същия съд , в частта с която е върнал преписката на адм.орган за ново произнасяне , по реда на чл.11 ал.2 т.2 във вр. С ал.4 от ППЗСПЗЗ и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ВРЪЩА преписката по заявление № 407/26.02.1992г от наследниците на Д. Г. Ц. на ОСЗ Източна ,за ново произнасяне по чл.14 ал.7 от ЗСПЗЗ

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20114111/12.05.2021г на СРС , 85 - ти състав постановено по гр.дело №64825/20г на същия съд в останалата част

ОСЪЖДА ОСЗ Източна да заплати на Г. Т. И. и Е. Л. Л. чрез адв. М. К. сумата 500лв – разноски по делото

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: